

скривалъ. Събралъ Авимелеухъ войска, былъ сѣ, повѣдилъ, сѣднжалъ на тронътъ! оукрѣпилъ сѣ, нъ вынагы сѣ страхѣва братовѣйцата мжчитель. Страхѣва сѣ отъ младѣмъ Юатама, който иска сѣ съкоой начинъ да отмъсти кръвъ-та на седемдесетъ-тѣхъ брата; Страхѣва сѣ отъ сичкыты людіе на града, които сѣ отвърщатъ отъ него за мжчителството мѣ; Отъ тѣкъ стои сѣ отворены очи, отъ тѣкъ сѣ варди сѣ оржжіата; отъ тѣкъ чака смъртъ-та, и стои готовъ да ѣ избѣгне, нъ смъртъ-та дойде отъ дръгдѣ, и не избѣгнъ отъ неѣ. Отъ гдѣ? отъ тамо, отъ гдѣто нити сѣ е страхѣвалъ, нити сѣ е вардилъ. Тамъ, гдѣто щѣлъ да тѣри огнь, за да запали една башна, нѣкоѣ жена хвърла единъ камень и мѣ стрѣшава главата. Пада на земата той, и сѣ послѣднѣ дѣша, сѣ гнѣвъ на сърдцето, повыква единъ слѣга, и скоро, (мѣ казва) си извади саблатъ, отрѣжи ми главата, за да не умрѣ сѣ срама, че една жена е убива единъ юнакъ. Съ такъкъ образъ сѣ оубилъ Авимелеухъ, и погребѣлъ сѣ, и азъ отъ горѣ на гроба мѣ написвалъ томъ надписъ, който е написалъ въ Еккліаста Дѣхъ Свѣтый: „не е позналъ челоуѣкъ времето си;“ (1) не знае челоуѣкъ нити кога, ни гдѣ, ни какъ ще оумре.

И тѣй, о колко неизвѣстно нещѣ е смъртъ-та! и за това колко е страшна! окаянне, окаянне грѣшнице, и ако дойде смъртъ-та единъ часъ, когато ѣ не чакашъ? ако дойде отъ тамъ, отъ гдѣто ѣ не очаквашъ? ако дойде да тѣ свѣри въ лѣгло то сѣ вѣдницата, сѣ чѣждата жена въ обѣтѣта ти, да тѣ свѣри сѣ рѣцѣтъ ти пзаны отъ сиромашката кръвъ, сѣ свѣсть-та ти отагчена отъ толко неправды, сѣ сърдцето ти отровено отъ омразата; да тѣ свѣри, и да нѣмашъ време да повыкашъ Дѣховникътъ да тѣ исповѣда, Свѣщенникътъ да тѣ причасти; да тѣ свѣри сѣвсемъ непокаянъ? Окаянне грѣшнице, какво ставашъ? Да изгѣбишь живота не е толко зло; защото трѣбва единъ пѣтъ да оумрешъ; да изгѣбишь имота, не е толко голѣма загѣба, защото спасеніето не стои въ имота: нъ да изгѣбишь заедно и дѣшата? и спасеніето? и гдѣ съзвы за да оплаче нѣкоой толко злоключеніе? И въ толкова вѣда като сѣ намирашъ, какъ заспивашъ спокойно? какъ ходишь безгриженъ? какъ живѣешь непокаянъ? какъ не размысливашъ единъжъ?

Господь нашъ Исусъ Христосъ сѣдѣлъ на тайна-та вечера, и ка-

[1] Еккліаст, гл. 9, ст. 12.